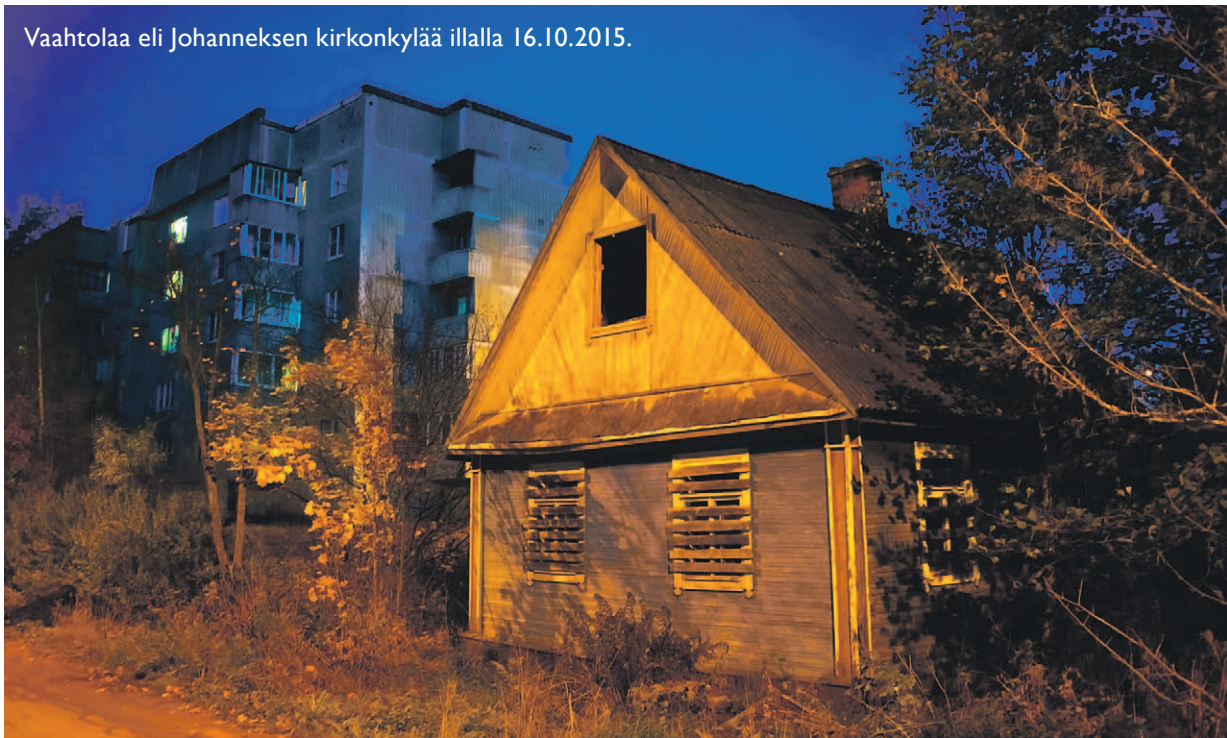

Kävin kuvaamassa kahteen eri otteeseen noin tunnin väliajalla (erona se, että jälkimmäisellä reissulla alkoi olla pimeää). Jälkimmäisen kuvauskävelyn päätteeksi päätin käydä hotellin naapuritalon pienessä Sheriff-baarissa nauttimassa pari olutta. Jossain vaiheessa havahduin siihen, että toinen puhelimeni ja vähän muutakin omaisuuttani oli kadonnut. Ei onneksi passi, joka oli hotellin respassa, eivätkä auton avaimet, joiden varassa oli kulkemiseni, ja työpuhelin oli tallessa eli pystyin olemaan yhteydessä ystäviini. Niinpä en onneksi jäänyt ihan tyhjän päälle.

Vahtolaa eli Johanneksen kirkonkylää illalla 16.10.2015.

Suutuinkin koko tilanteesta tietysti ensin, mutta koska en halunnut mokoman asian takia pilata koko matkaani, päätin päästä siitä myös heti yli. Eihän sille silloin enää mitään olisi voinutkaan. Päätin kuitenkin laatia itselleni muistilistan siitä, mitä pitää ottaa ulkomailta reissatessa huomioon, ja halusin sen jakaa nyt muillekin. Osa asioista on itsestään selviä kaikille, osaa olen itse noudattanut tähänkin asti, mutta pari uuttakin kohtaa on nyt mukana aiemmasta viisastuneena:

- Hanavettä ei pidä juoda. Ulkomaiden bakteerikanta on erilainen, ja vatsataudin riski on aina olemassa. Varovaiset ihmiset eivät syö edes salaattia, koska se on pesty kraanavedellä.

- Varsinkin, jos liikkuu kameran kanssa, kannattaa yrittää sulautua katukuvaan. Ei siis hölistä kovan ääneen suomea kaverille tai puhelimeen, ei levitellä rahoja eikä muutenkaan herättää aiheetonta huomiota. Pelkkä kamera ei tee turistiria.

- Suomen puhumisesta: mieluummin kuitenkin suomea kuin englantia. Jos keskustelukumppani osaa englantia, niin hän kyllä ehdottaa sitä sinulle.

- Kun ollaan ravintolassa, ei omia juomia jätetä vartioimatta pöytään hetkeksikään. Tai jos on jätetty, niin niihin ei enää kosketa ainakaan, jos ei ole kaveri matkassa mukana varmistamassa (ostetaan uusi juoma, eivät ne paljon maksa). Vaikka ollaan koko ajan itse juoman vieressä, niin sitä kannattaa tarkkailla, jos lähistöllä on muita. Tyrmäystippoja tms. livahtaa sinne juoman sekaan uskomattoman helposti, ja isokin mies

– Itämatkailijan muistilista –

Kävin lokakuussa toistamiseen vierailulla isäni isän sukuhaaran jalanjäljillä Johanneksessa, Neuvostoliitolle luovutetulla Karjalankannaksella. Yövyin yhden yön hotelli Lokissa sillä ajatuksella, että ensin käyn vähän kuvaamassa, sitten syön hyvin ja sitten nukun hyvin. Seuraavana päivänä oli vuorossa ensimmäinen matkani Käkisalmeen kahden kaverini kanssa, joten Viipuriin oli hankkiuduttava takaisin heti aamupäivästä. Lokin valitsinkin yöpymispaikaksi juuri kahdesta pääasiallisesta syystä: 1) se oli halpa, 2) Johanneksen viimeinenkin baari menee kiinni kahden hujakoilla. Verrattuna Viipurin yöelämään minun olisi siis pakko mennä ajoissa nukkumaan. :)

Vahtolan rantaa illemmalla 16.10.2015

puolustautua (ampuma-aseista puhumattakaan). Jos itse tappelee korkeintaan nyrkein, tekee vastapuolikin niin. On aina mukavampi, kun jää henkiin, vaikka joutuisikin ryöstetyksi.

- Lähes joka paikkakunnalla on vartioituja parkkipaikkoja. Niiden hintataso ei huimaa päätä, vaan noin 100 ruplalla (euron-pari) saa autonsa silmälläpidon alaiseksi. Jos tästä ei mitään muuta hyötyä olekaan, on ainakin oman vakuutusyhtiön kanssa helpompi käydä keskusteluja sitten jälkikäteen.

- Omassa puhelimessa kannattaa pitää kaikki suojaukset päällä, eli ainakin salasana käyttöönnoton esteenä. Varsinkaan näin älypuhelisten aikana ei puhelimestasi tarvitse saada mitään tietoa ulos ilman salasanaa edes tietokoneeseen kytkettynä. Näytön automaattisen lukituksen lyhyen käyttämättömyyden jälkeen kannattaa myös säätää päälle, niin se ei unohdu vahingossa auki. Jos puhelimesi varastetaan, luultavasti siellä ei ole mitään sellaista tietoa, jonka haluaisit jakaa varkaiden kanssa.

Johanneksen kirkko sijaitsi tällä paikalla 1888-1940.

- Sports Tracker tms. on ihan hyvä ohjelma muutenkin omien liikkeiden tutkimiseen, suunnitteluun ja jälkikäteiseen analysointiin. Varsinkin suurella tarkkuudella paikkatiedon käyttäminen ja tallentaminen syö puhelimen akkua ihan huippuvauhtia - mutta jos puhelimen saa yöksi lataukseen, niin mitä sitten?

- Vielä valokuvauksen harrastajille erityisesti: älä käytä mitään reppuja. Käytä sellaista kameralaukkuja, jonka saat mahapuolelle. Repussa olevat tavarat lähtevät nimittäin esim. liikennevaloissa muutamassa silmänräpäyksessä paremmille kuvaajille.

- Jos kuitenkin jotain katoaa, niin ainakin luottokortit kannattaa kuolettaa viipymättä. Huom! Tämä koskee myös ns. debit-kortteja! Niitäkin on mahdollista käyttää väärin esim. verkko-ostoksissa.

Tavallisesti mitään ongelmia ei tule, tai ainakaan minulle ei ole tullut. Olen ollut viime vuosina reissuissa itärajan takana useita kymmeniä kertoja, ja joskus jopa melko juhlatuulella ja yöllä yksin kameran kanssa liikenteessä tyhjiä kaduilla niin Viipurissa kuin Pietarissakin. Mitään ongelmia ei minulla ole aiemmin ollut. Tällä kertaa huonompi tuuri osui kohdalleni. Puhelimeni on Googlen navigointitietojen perusteella suljettu 16.10. klo 22.51 ja paikkana juuri mainittu Sheriff. Eräs ystäväni kertoi (jälkikäteen), että pienten nukkumalähiöiden (kuten Johanneksen) kohdalla onkin oikeastaan suurempi riski tällaiselle kuin kaupungeissa. Niissä kun asustelee vielä ”pikkunilkkejä”, jotka iskevät mielellään ulkomaalaisiin. Pidetään siis silmät ja korvat auki, kun käydään kotiseutumatkoilla!

Sen verran tarina sai jatkoa, että omaisuuteni on sittemmin pääosin löydetty. En tosin sitä ole saanut takaisin. Puhelimesta eräs **Tatjana** kirjoitteli, että oli löytänyt puhelimeni Seriffin pihalta ja että oli tosi sääli heittää niin hienoa puhelinta menemään. Niin että jos voisin kertoa sen salasanan, niin hän voisi hyödyntää sen jatkossa, eikä menisi haaskuuseen koko puhelin... :)

– Tatu Kosonen –

TÄSSÄ LEHDESSÄ:

Pitäjälehtiseminaarin antia

s. 3

Tuhannen serkun suku

s. 4

Tietoa Ravansaaresta

s. 6

Johannekselaiset merellä

s. 7

**Johannes-Seura ry:n sääntömääräinen kevätkokous
Johannes-Seuran toimistolla, Myllytie 1, 21500 Piikkiö
lauantaina 9.4.2016 klo 13.00**

**Käsitellään sääntöjen
9 §:ssä mainitut asiat.**

– Johtokunta –

Päätoimittajan kynästä

Johannekselaisen päätoimittaja **Hannu Rastas**

Maa ja matkustaminen

Näyttelijä Uno Laakso oli karismaattinen näyttelijäpersoonana entisaikojen Suomessa. Hän tuli kansalle tutuksi suurissa teattereissa, elokuvahahmona sekä näytelmäkiertueilla. Aina asiat eivät kuitenkaan menneet ihan suunnitellusti. Häntä kun neuvottiin kääntymään kauppias Oskari Heikkilän puoleen, kun Loimaalta etsittiin näytelmäkiertueelle esityspaikkaa. Heikkilän lyhyt vastaus oli: Hyvä herra Laakso – en tunne teitin orkesterianne, mutta ei täällä paremmatkaan ole onnistuneet.

Tämän asiassillan kautta päästään siihen, että Uno Laakso esitti monien muistamassa elokuvassa itte Särkelää, Ilmari Turjan luomaa voimahahmoa. Maa ja matkustaminen ovat kulttuurin perusta, julisti Särkelä. Ja kukas sitä kiistämään. Oma maa mansikka , mutta muihinkin on täysi syy tutustua. Sitten vastassa ovatkin matkailun monet kasvot.

Lehtemme etusivu esittelee yhden tavan matkailla vanhoilla johannekselaisten kotiseuduilla. Se on yhden henkilön matkaryhmä, joka on vapaa liikkumaan ennalta laaditun suunnitelman mukaan tai siitä huolimatta. Tatu Kososen matkailutapa menee kaksi astetta pidemmällekin: hän tallentaa näkemänsä ja kuulemaansa sekä tallentaa kulkemansa reitit karttapohjaan askel askeleelta käsin koskematta. Se toinen lisäaste tulee halusta tutustua maahan ja kansaan persoonatasolla. Tässä on vanhaa tutkimusmatkailijahenkeä, Lönnrotin matkoja runonlaulajien pirtteihin tai pientareille sekä Samuli Paulaharjun urhoollista pioneerityötä kansanperinteen kirjavuuksien parissa. Kameratyö tuo rinnastusta I.K. Inhan retkeilyyn itäisen rajan kahden puolen reilut sata vuotta sitten. Tämä vertailu on tietenkin kaukaa haettua, mutta poikkeuksellista henkeä Tatun matkanteossa ilmenee. Ja kuvat ovat värikylläisiä otoksia maisemasta, rakennuksista, ihmisistä tarinoineen.

Olemme syvemmin tottuneet toiseen tapaan kiertää vanhoja kotikontuja. Ryhmässä, yhdessä, joukolla - isolla tai pienellä bussilla. Kokemuksen muotona on yhteinen elämys, tietojen siirto paikkoja paremmin tuntevilta, monesti myös yhteinen murhe menetyksistä.

Hyppy yhdestä matkailun tavasta toiseen ei ole ongelmaton. Siitä Tatu Kososen osviitat kertovat. Ryhmässä on helppo kulkea, mutta yksinäinen matkailija saa katsoa eteensä ja taaksekin ollakseen asioissa tilanteen tasalla. Ajan tasalla oli se pohjanmaalainenkin sanoja, jolta on taltioitu lause: Ei matkoosa rikastu, mutta viisastuu.

Johannekselainen

Aineiston toimittaminen

Aineiston toimittamiseen on käytettävissä useita eri vaihtoehtoja. Mieluiten otamme vastaan valmiiksi sähköiseen muotoon tehtyä aineistoa eli sähköpostilla tai levykkeillä toimitettua, mutta kaikki perinteiset menettelytavat ovat edelleen myös käytössä.

Sähköpostilla aineiston voi toimittaa osoitteeseen **hannu.rastas@dlc.fi** tai **marjatta.haltia@kolumbus.fi**. Levykkeet ja paperilla olevan aineiston voit lähettää osoitteella: tai voit toimittaa sen seuran toimistoon Piikkiöön: Johannekselainen, Myllytie 1, 21500 Piikkiö.

Pyydämme toimittamaan aineiston seuraavasti:

Seuraava numero ilmestyy huhtikuussa. Aineiston toimittaminen viimeistään 19.3.2016 mennessä (painopv 31.3.).

Lehti lähtee jakeluun suoraan kirjapainosta. Osa tilaajista saa sen jo painopäivää seuraavana päivänä ja kaikki kotimaan tilaajat viimeistään kolmantena arkipäivänä painopäivän jälkeen. Jos aineiston toimittamisesta on kysyttävää tai ilmenee häiriöitä jakeluaikataulussa, ottakaa yhteyttä lehtitoimikunnan jäseniin.

Lehtitoimikunta

Kuolleita

Aulis Hänninen kuoli 8.1.2016 Liedossa. Hän oli syntynyt 7.7.1932 Johanneksessa. Kiittäen ja ikävöiden muistavat Salme, Marja-Terttu, Roger, Erika ja Carolina, Hanna-Leena ja Heidi, Tapio ja Pirjo, Marianna ja Rasmus,Katariina, Markus ja Maximus sekä muut sukulaiset ja ystävät. Siunattu läheisten läsnä ollessa.

Alli Anna-Liisa Jolkki o.s. **Hörkkö** kuoli 10.1.2016 Salossa. Hän oli syntynyt 13.6.1932 Johanneksessa. Kaivaten muistavat Kari ja Anne, Juha-Matti, Olli-Pekka ja Karoliina, Matti ja Hanna, Janne, Juulia ja Jooseppi, Anne ja Arto, Aila-sisko perheineen, Juhani-veli perheineen sekä muut sukulaiset ja ystävät. Siunattu Koskella 30.1.2016.

Hilkka Orvokki Linnavuori o.s. **Sairanen** kuoli 19.1.2016 Sauvossa. Hän oli syntynyt 3.2.1927 Johanneksessa. Kaivaten muistavat Juhani ja Anne, Birgitte, lapsenlapset perheineen ja siskot perheineen. Siunaus toimitettu läheisten läsnä ollessa.

Anja Kaarina Larsson, os. Ratia, kuoli 3.3.2015 Halmstadissa Ruotsissa. Hän oli syntynyt 21.6.1937 Johanneksen Kolmikesälässä.

Pertti Santeri Ratia kuoli 24.1.2016 Liedossa. Hän oli syntynyt 23.4.1949 Liedossa. Vanhemmat Aino os. Römpötti, Koivistolta ja Aarne Ilmari Ratia Johanneksesta.

Merkkipäiviä

Sotaveteraani Aura Etholén 100 vuotta

Satavuotiaan sotaveteraanin **Aura Etholénin** syntymäpäiviä vietettiin Askalan vanhainkodissa, jossa päivänsankari on viettänyt runsaat kolme vuotta puolison kuoleman jälkeen ja heikentyneen terveydentilan johdosta. Paikalla oli juhlahetkessä runsaasti omaisia ja ystäviä toivottamassa onnea sekä virkeitä tulevaisuuden päiviä.

Aura Etholén o.s. **Vyyryläinen** syntyi Viipurin läänin Johanneksen pitäjän Tikkalan kylässä 22.2.1916. Aura avioitui naapurikylästä Koskijärveltä olevan **Arvo Etholénin** kanssa. Talvisodassa Aura toimi Koskijärvellä Hörkönmäellä ilmavalvonta- ja viestintälottana aivan rintamalinjojen takana. Valvontaa suoritettiin kaiken aikaa kolmen nuoren naisen vuorotellessa tehtävässä. Naisten majoitustelta oli puiden alla ja yläpuolella oli valvontatorni. Jouluna 1939 naiset soivat itselleen pienen ylellisyyden: lämmittivät lähellä olevan Etholénin saunan ja näin antoivat itselleen pienen joululahjan.

Talven aikana rintamalinjat muuttuivat ja Etholén siirtyi työskentelemään erittäin vaativaan tehtävään Kaatuneiden evakuoitokeskuksessa. Täällä talvisodan kaatuneet sankarivainajat hoidettiin arkkuun matkalle kotipitäjän multiin.

Jatkosodan aikana kesällä 1942 Aura ja Arvo palasivat kahden pienen lapsensa kanssa kotiin Koskijärvelle. Sieltä Etholénit tulivat 1944 Paimioon, jossa syntyi vielä kolme lasta. Maanviljelystä ja karjanhoitoa harjoittava perhe asettui 1948 lopulliseen asuinpaikkaansa Paimion Siirilän kylän Mustaväljään Majankalman tilalle. Siellä harjoitettiin maanviljelystä 1980-luvulle asti, jolloin ikä ja heikentynyt terveys pakottivat luopumaan aktiivisuudesta.

”Heittäkää kaikki murheenne hänen päällensä, sillä hän pitää teistä huolen.” Nämä ensimmäisen Pietarinkirjeen sanat ovat aikanaan saaneet Martti Lutherin tuumimaan seuraavaa:

”Älä jätä itseäsi omaksi taakaksesi, älä yritä tulla toimeen yksinäsi, sillä sinä et jaksa kantaa itseäsi. Loppujen lopuksi te sorutte sen alle. Sen sijaan saat luovuttaa elämäsi turvallisesti Jumalan haltuun. Saat sanoa: Taivaallinen Isä, sinä olet Herrani ja Jumalani. Sinä loit minut silloin, kun en mitään ollut ja olet minut lunastanut Poikasi Jeesuksen kautta. Olet uskonut minulle tämän elämän, mutta se ei ole mennyt niin kuin olisin tahtonut. Moni asia pyrkii minua painamaan ja tuottaa minulle huolta. Itse en löydä neuvoa enkä apua. Siksi uskon kaiken sinun haltuusi. Neuvo sinä ja auta minua, ole näissä asioissani tukemassa minua. Tällainen asioiden jättäminen Herralle on todella Jumalan mielen mukaista. Hän kehottaa meitä tekemään vain sen minkä pystymme, ja sitten jättämään hänen asiakseen huolehtia lopusta.

Luther jatkaa vielä: ”Kristittyjen taito ja ymmärrys on suurempi kuin maailman lasten. He näet tietävät miten luopua murheistaan.”

En tiedä, miten helppoa on olla murehtimatta – ei se ainakaan minulle helppoa ole. Jotenkin on kuitenkin aina tuntunut siltä, ettei ole syytä vaipua epätoivoon. Pieni usko minussa antaa rohkeutta tarttua tähän Raamatun sanaan: ”Hän pitää teistä huolen”.

Näin on ollut tähän päivään asti, näin on tulevaisuudessakin. Hän pitää huolta minusta, Hän pitää huolta sinustakin. Ei ole mitään pelättävää.

– Veikko Sailola, Vahdon kappalainen –

Tapahtumakalenteri

MAALISKUU

7.3. Porin seudun johannekselaiset kokoontuvat klo18 ravintola Liisanpuiston Krouvari-kabinetissa Liisankatu 20.

12.3. Vaahtola-Rokkala-Riionsaari kevät-tapaaminen klo 13 Johannes-Seuran toimistolla Myllytie 1, Piikkiö

12.3. Kaislahden koulupiirin kokous klo 12 Littoisten monitoimitalolla, huoneet 1 ja 2

12.3. Uuraalaiset ry:n vuosikokous klo 13 Karjala-talon Wärtsilä-salissa, H:ki

13.3. Littoisten Karjalaiset ry:n kevät-kokous klo 13 Ritva ja Seppo Santasella, Paaskalliontie 3 a 2 Rusko

19.3. Käsityökerho seuran toimistolla klo 11 alkaen

20.3. Karhulalaisten haastelutuokio klo 15 Liedon kunnantalolla

HUHTIKUU

4.4. Porin seudun johannekselaiset koontuvat klo 18 ravintola Liisanpuiston Krouvari-kabinetissa Liisankatu 20.

9.4. Johannes-Seura ry:n kevätkokous seuran toimistolla Myllytie 1, Piikkiö

16.4. Käsityökerho seuran toimistolla klo 11 alkaen

16.4. Päätilän koulupiiriläiset klo 13 Littoisten monitoimitalolla

TOUKOKUU

14.5. Puusa-suvun tapaaminen Paimion Karhulammella. Tarkemmat tiedot huhtikuun Johannekselaisissa.

15.5. Hörkön sukuseuran ja Simo Hörkön sukuyhdistyksen ohjelmallinen piknik-risteily T:ku-M:hamina-T:ku Viking Amorella.

Vuoden 2016 Johannekselaisen tilausmaksuista sekä Johannes-Seuran ja KL:n jäsenmaksuista

Hinnat pysyvät ennallaan:

• Johannekselainen vsk 30/35 € (Suomi ja Pohjoismaat/ulkomaat)

• Johannes-Seuran jäsenmaksu 10/100 € (vuosijäsen/ainaisjäsen)

• Karjalan Liiton jäsenmaksu 12 €

Maksun voi suorittaa Johannes-Seuran tilille FI54 4714 1020 0595 46, BIC POPFFI22,

Merkitse viestikenttään tilaajan/jäsenen tiedot ja maksun aihe. Erityisen tärkeää tämä on, jos maksat toisen henkilön puolesta tai maksat samalla tapahtumalla useamman henkilön maksuja.

Ne maksut, joista emme ole kirjanpitoimme mukaan saaneet suoritusta, laskutamme maaliskuussa.

– Johannes-Seura ry –

Johannes-Seuran toimiston aukioloajat

Maaliskuu

LA	5.3.	11-15
KE	9.3.	12-17
KE	16.3.	12-17
LA	19.3.	11-15
KE	23.3.	12-17
KE	30.3.	12-17

Huhtikuu

LA	2.4.	11-15
KE	6.4.	12-17
KE	13.4.	12-17
LA	16.4.	11-15
KE	20.4.	12-17
KE	27.4.	12-17

Pitäjälehtien juttujen muokkauksesta ja kuvailmaisusta

– Karjalan Liiton pitäjälehtiseminaari Karjalatalolla Helsingissä

Tea Itkonen Evakkoäiti-patsaalla kuvastamassa surua.

”Editoija on lukijan asialla”, kertoi toimittaja Vellamo Vehkakoski.

Vuosittain järjestettävässä lehtiseminaarissa 6.2.2016 olivat edustettuina lehdet Jääskeläinen, Ruskiilainen, Pälkjärveläinen, Heinjokelainen, Jaakkiman Sanomat, Vpl. Pyhäjärvi ja Johannekselainen. Kurssitilan eli Sortavaala-salin takaseinää koristaa upea Daniel Pesun Laatokka-aiheinen maalaus, joka loi karjalaistunnelmaa pitäjälehtien tekijöille. Aamupäivällä kuultiin toimittaja Vellamo Vehkakosken esitys editoinnista. Ilta­päivällä saimme tehtävät ja ohjeistukset valokuvaukseen. Visuaalisesta viestinnästä ja valokuvauksesta kertoi Karjalan Liiton viestintäsuunnittelija Elina Orpana. Tilaisuudessa keskusteltiin vilkkaasti ja vaihdettiin kokemuksia lehtien toimittamisesta.

Vellamo Vehkakoski käsitteli perusteellisesti editointia. Sivistyssanakirjan mukaan se on toimittamista, julkaisukuntoon saattamista ja tekstin muokkaamista tietokoneohjelmalla. Editointi voidaan jakaa viiteen vaiheeseen: suunnittelevaan, ohjaavaan, käsittelevän ja viimeistelevään editointiin sekä valmiin työn palautteeseen. Faktat kannattaa hänen mukaansa sijoittaa erilliseen laattikkoon, johon kerätään esimerkiksi haastateltujen henkilöiden taustatiedot. Tekstien aiheita voimme saada myös muiden pitäjäseurojen lehdistä. Nuoret kotiseutumatkailijat voisivat kirjoittaa

näkemyksistään ja kokemuksistaan. Lukijoita kiinnostaa myös nykyinen tilanne entisellä kotiseudulla. Tekstit voivat liittyä vuodenaikoihin ja niihin liittyviin perinteisiin ja tapoihin. Näitä kaikkia aiheita käsitelläänkin jo useassa lehdessä. Monien kirjoittajien helmasynti on liian pitkien juttujen kirjoittaminen. Tärkeään aiheen rajaukseen liittyy jonkin tuoreen näkökulman valinta, josta asiaa käsittelee. On siis pyrittävä tiiviiseen tekstiin eikä pidä lähteä sivupoluille. Lehtijutun ihanne­pituus on 4000-8000 merkkiä; myös sanavälit lasketaan mukaan.

Lähteinä Vehkakoski kehotti käyttämään tuttujen lisäksi uusia, esimerkiksi Karjalan Liiton aineistoja, eri arkistoja ym. Wikipedia ei hänen mukaansa ole suositeltava eikä luotettava lähde. Kotus.fi-sivuilta (www.kotus.fi, www.kielitoimistonohjepankki.fi) kannattaa tarkistaa kieliseikkoja, on sitten kyse yhdyssanoista, alkukirjaimesta tai paikannimien taivutuksesta. Selvät faktat tulee aina tarkistaa, ettei tule jälkipuheita. Journalistin ohjeet ovat kaikkien jutuntekijöiden raamattu (www.journalistiliitto/pelisaannot/journalistinohjeet).

Johannekselaisen toimituksessa koemme tekemämme työn mielenkiintoiseksi ja arvokkaaksi. Haemme jatkuvasti uusia teemoja lehtemme sivuille. Kirjoituskilpailut tuottavat tietoa menneistä ajoista.

Lehtikuvia eri näkökulmista

Ilta­päivällä saimme valokuvausteh­tä­vän. Meidät jaettiin kahteen ryhmään. Ryhmien tehtävänä oli ottaa runsaasti kuvia annetusta tilanteesta. Alakerran ison Oili Mäen punamustan ryijyn edessä salamavalot räiskyivät. Otettiin ryhmä-, tilanne- ja henkilökuvia. Kuvakulmien piti vaihdella ala-, ylä- ja normaalitasoilta. Ensimmäisenä aiheena oli ilo, jota piti kuvien punaisen värin kautta saada välitettyä katsojalle. Ulkona Evakkoäidin muistomerkkin luona räntäsateessa räpsytteli kameroita toinen ryhmä. Nyt aiheena oli suru. Tunnelmaan pääsi helposti harmaana, räntäsateisena päivänä. Karjalan heimon evakkotie on ollut murheellinen.

Palautetta valokuvaustehtävästä ei ajanpuutteen vuoksi saatu.

Tämän jälkeen kuultiin Elina Orpanan esittämiä valokuvaukseen liittyviä ohjeita. Tärkeä on hyvä valaistus, kuvien vaihtelevuus pysty- ja vaakasuunnissa sekä levollinen tausta. Kuvan tulee herättää katsojassa kiinnostusta. Kertomuksia voidaan esittää myös kuvasarjana. Kuvatekstin tulisi antaa lisäinformaatiota jutun aiheesta.

Lopuksi Mervi Piipponen esitti kiitokset osallistujille ja kertoi Karjalan Liiton kuulumiset. Karjalan Liiton korkein uusi ansiomerkki on punamustaruusukkeinen. Sitä voi anoa erityisen merkittävistä ansioista henkilöille, joilla on ennestään kultainen merkki.

Vaihtamalla keskenämme pitäjälehtiä saamme virikkeitä uusista aiheista. Ensi vuonna lehtiseminaari voisi olla Viipurissa. Antoisa seminaaripäivä päättyi Karjalaisten lauluun.

– Liisa Katajainen & Kaija Sipilä –

Oili Mäen ryijy herätti ilon tunteita Liisa Katajaisessa.

Karjalan Liiton lehtiseminaarissa käsiteltiin tekstin muokkauksista lukijaystävälliseksi. Yleisöltä tulleita tekstejä editoidaan eri tavoin. Joskus tekstejä pitää lyhentää, joskus laatia väliotsikoita, vaihtaa kappaleiden järjestystä ja hioa kieltä selkeämmäksi. Vellamo Vehkakoski kehotti myös ohjaavaan editointiin – siis auttamaan kirjoittajia juttujen teossa.

– OHJEITA KIRJOITTAJILLE –

- ★ Aihe tulee rajata riittävän suppeaksi. Pitää siis löytää näkökulma, josta aihetaan käsittelee.
- ★ Aiheen rajaamisessa auttavat kysymykset kuka, mitä, missä, milloin, miksi ja mitä siitä seurasi.
- ★ Jutun hyvä rakenne tarkoittaa johdonmukaista etenemistä jonkin periaatteen mukaan; esimerkiksi haastattelujutuissa sopii aikajärjestys tänään – eilen – huomenna.
- ★ Kaikki faktatiedot kannattaa tarkistaa huolellisesti.
- ★ Pitäjälehtien tavanomaiset matkakertomukset kaipaavat uutta, kiinnostavaa näkökulmaa. Matkan selostaminen tapahtumajärjestyksessä alkaa olla aikansa elänyttä; jotain uutta voisi löytää vaikkapa luonnosta, nykyaikaisista, hautakivien kertomasta, ensikertalaisen kokemuksista, nähtävyyksistä.
- ★ Kuva täydentää tekstiä. Kuvateksti antaa tietoa, jota ei ole itse jutussa.

Lyht'paalun valossa läpi kaamoksen kevääseen

Pentti Helin vierailulla Johannes-Seuran toimistolla

Ravansaari-Seura ry:n puheenjohtajana maaliskuusta 2015 lähtien toiminut Pentti Helin kävi toimistollamme ennen joulua ja lahjoitti seuran arkistoon tietoa etsivien hyödynnettäväksi ison nipun vanhoja Lyht'paalu-lehtiä ja kaksi karttaa Ravansaaresta (Yrjö Pylkkänen / Ravansaari-Seura ry. vuosilta 1964 ja 1978). Seura sai myös kirjat Ysiykkönen - kertomus kivääristä (Antti Nieminen), Haparia: muistelmia ja kertomuksia Ravansaarelta (Antti Nieminen / Ravansaari-Seura r.y.) sekä Uuras luotsikylästä suursatamaksi (Raimo Päiviö / Uuraan saariston säätiö). Kiitämme lämpimästi arvokkaasta perinneaineistosta. Haastelimme hetken saaresta, Ravansaari-Seurasta ja Pentin sukujuurista.

Pentti Helinin äidin juuret Ravansaarella

– Äitini Saara on syntynyt 1927 Ravansaarella Impi ja Arvo Niemisen perheeseen. Saaran äiti Impi on omaa sukua Pirhonen, ja hänen sukunsa ensimmäiset edustajat ovat tulleet Ravansaareen jo 1700-luvulla oletettavasti Ruokolahdelta. Äidin isä Arvo Nieminen on syntynyt Hämeestä ja asunut Lappeella, osallistunut vuosien 1917–1918 kahinoihin ja oli Viipurissa vankileirillä kolmisen kuukautta, kotiutui sieltä takaisin Lappeelle, mutta tuli sieltä töitten perässä 1919 Ravansaarelle, jonne hänen veljensä oli tullut jo aikaisemmin töihin. Hän tapasi siellä luotsimiehen tyttären palokunnantalolla pidetyissä häissä, ja heidät vihittiin Viipurissa vuonna 1921. He rakensivat oman talon Ravansaaren lähelle patteria ja joutuivat lähtemään sieltä 1939. Talvisodassa meni talo. 1942–1943 kun sinne pääsi takaisin, niin Arvo meni sinne ja sai luvan ja rakensi väliaikaisen asuintalon, muttei yhtään yötä kerinnyt asumaan, kun piti taas lähteä.

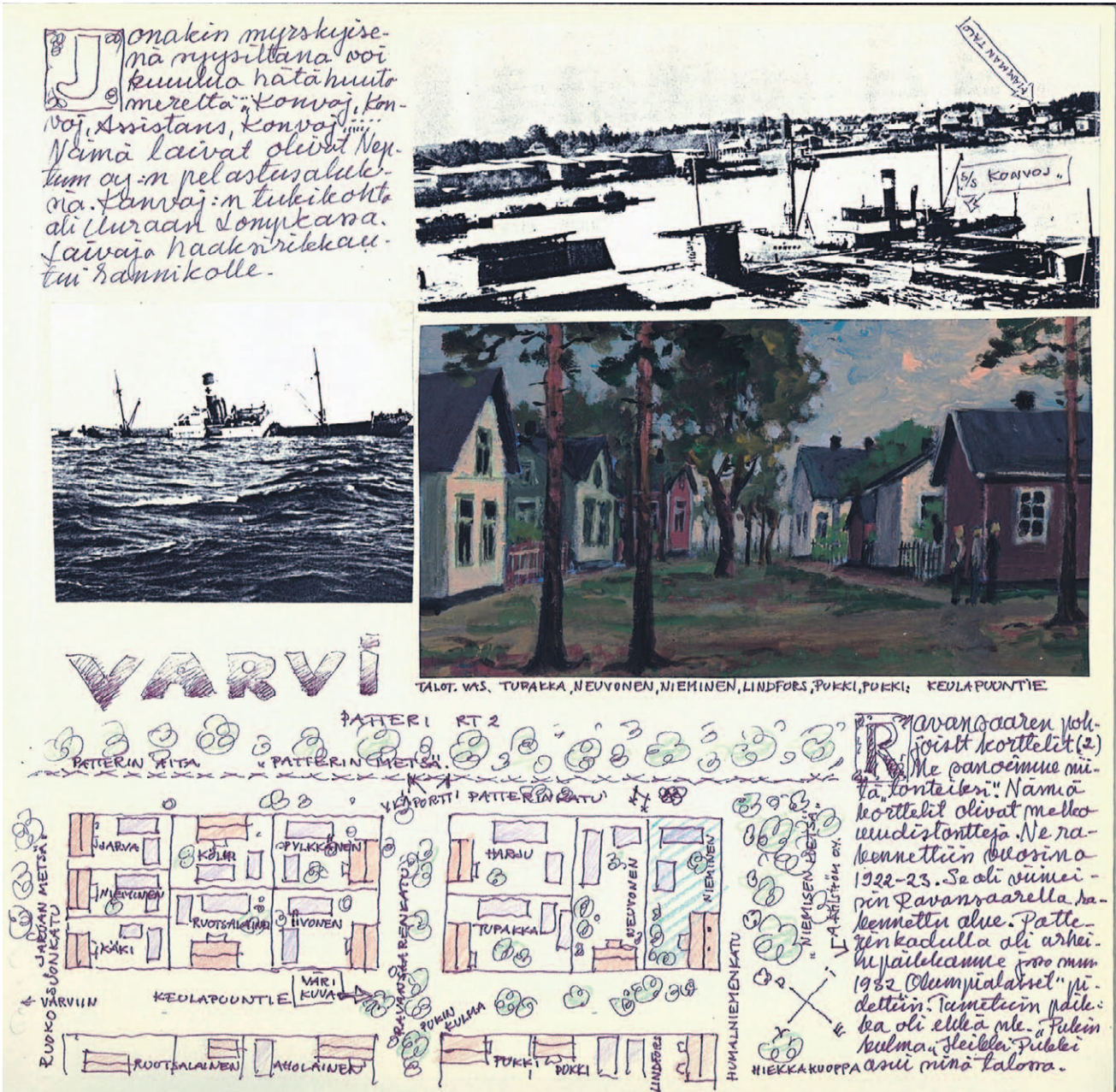
Kun lukee edesmenneen taiteilijan Antti Niemisen (1924–2007) kirjoituksia, tulee samalla lukeneeksi Pentinkin sukuhistoriaa, sillä Antti oli Pentin eno. Antti Nieminen on kirjoittanut mm. Haparia-nimisen, muistelmia ja kertomuksia sisältävän kirjan Ravansaaresta sekä toimittanut Lyht'paalu-lehteen lukuisia kirjoituksia. Myöhemmin elinvuosinaan hän kirjoitti myös omat, kolmiosaiset muistelmansa Lapsuuteni Ravansaarella, Sotavuodet sekä Nuoruuteni yliopistot.

Antti Niemisen elämästä on julkaistu Anna Kortelaisen elämäkertateos Kivipiirtäjä (ks. Johannekselainen 1–2/2015).

Karjalaisuudesta

– Kiinnostus karjalaisuuteen on ollut ihan pikkupojasta asti. Olen syntynyt Satakunnassa Saara ja Arvo Helinin perheeseen. Koko lapsuus- ja nuoruusikäni kuulin sekä Satakunnan että Karjalan murteita. Väkisinkin molemmista on jotain tarttunut. Vuonna 2009 menin ensimmäisen kerran Ravansaari-Seuran vuosikokoukseen Turusta Väisäsen Eskon kanssa. Hänen vanhempansa ovat myös ravansaarelaisia. Eskon sisko Aira avioitui enoni Antti Niemisen kanssa. Yhdessä Eskon kanssa lahjoitimme aikamoisen nipun enoni kirjoituksia ja muistelmia Ravansaari-Seuralle. Samalla reissulla liityin seuran jäseneksi, kertoo Pentti Helin taustastaan (ja loppu onkin historiaa...)

- Ravansaari-Seura (jäseniä noin 400, jäsenmaksu 20 €) on mm. seuraavien saarien entisten asukkaiden ja jälkipolvien oma seura: Ravansaari, Esisaari, Kuurinsaari, Suonionsaari, Rahkasaari, Hapenensaari, Piispansaari, Turkinsaari, Porkansaari
- Ravansaari-Seuran Facebook-sivulla on ladattavissa kaksi kirjaa Ravansaaresta; Haparia / Antti Nieminen sekä Ravansaari ja sen läntiset naapurisaaret (1967) kahdessa osassa. Lisäksi Ravansaari-Seuralla on myynnissä joitakin kirjoja paperiversioina.
- Facebookissa julkinen Ravansaari-niminen ryhmä.

Taiteilija Antti Niemisen piirros kotitalonsa korttelista Ravansaarella. Piirroksen omistaja A.Niemisen perikunta.

Lyht'paalu

Vuodesta 1985 alkaen neljä kertaa vuodessa ilmestynyt Ravansaari-Seuran Lyht'paalu-lehti on toiminut yhdyssiteenä Viipurinlahden saariston entisille asukkaille ja jälkipolville ja tarjonnut paikan muisteluille. Nimi Lyht'paalu

tulee alkuperäisestä, pylväistä juntatusta paalusta, jonka kaasulla toimiva merkivalo vilkkui aina sotavuosiin saakka Uuraansalmen suulla suunnilleen 300 metriä Humalniemen kärkeä itään. Lehden kannessa alusta lähtien ollut piirros kuvaa alkuperäistä lyht'paalua, ja

sen on piirtänyt Antti Nieminen. Lehden levikki tällä hetkellä on 250 kappaletta, ja sen tilaushinta Ravansaari-Seuran jäsenille on 15 €, ei-jäsenille 26 €. Seura on mukana ajan virrassa; kaikki ilmestyneet Lyht'paalu-lehdet on hiljattain digitoitu.

– Sari Scimone –

Johannes-Seuran kotiseutumatkka 27.-29.5.2016

Tervetuloa perinteiselle kotiseutumatkalle Viipuriin ja Johannekseen. Majoitus hotelli Lokissa Johanneksessa. Matkakohteena Johanneksen kylät: Vaahtola, Rokkala, Kukkola, Kaijala, Koskijärvi, Karhula, Tikkala ja saarikohteet Huunonsaari, Revonsaari ja Haltiansaari.

Matkaohjelma, reitti ja aikataulu

27.5. (perjantai) Lieto-Turku-Paimio-Salo-Helsinki-Porvoo-Hamina-Vaalimaa-Viipuri-Johannes

Lieto/Shell Roine	5.30
Turku/Linja-autoasema (tilausajolaituri 9)	6.00
Paraisten th.	6.15
Piikkiö/Shellin pys.	6.25
Paimio/Vistamatkat, Vistantie 24	6.40
Halikko/Desing Hill (tarvittaessa)	7.05
Salo/Piihovi (tarvittaessa)	7.10
Suomusjärvi/TB-Kivihovi (tarvittaessa)	7.30
Lohja/ABC	7.50-8.20
Espoo/ABC-Nihtisilta liikenneasema	8.50
Helsinki/Kiasman pysäkki	9.15
Karhula/Amiraali (ruokailumahdollisuus)	10.50-11.50
Vaalimaa/tullit + Viipurin Veikot n.	12.50-14.30
Viipuri	
Johannes/Lokki-hotelli, majoitus ja päivällinen klo	18.00

28.5. (lauantai) Johannes/kylät ja saaret

Aamiainen hotellissa. Hotellin edestä kävellen rantaan veneelle, jonka jälkeen bussilla kylille. Saarissa oloaikaa n.5 tuntia. Kylillä viipymiset sopimuksen mukaan. Paluu hotellille ja päivällinen n. klo 20.00.

29.5. (sunnuntai) Johannes-Viipuri + kotimatka Vaalimaa-Helsinki-Turku

Aamiainen hotellissa, huoneiden luovutus ja tavarat bussiin. Käynti muistomerkeillä. Ajo Viipuriin ja ostokset. Kotiinlähtö kauppatorilta n. klo 13.00. Ajo Vaalimaalle, tullit ja tax-free ostokset. Vaalimaalta Karhulaan Amiraaliin, jossa ruokailumahdollisuus. Tauko myös Lohjalla. Turkuun tuloaika n. klo 21 tienoilla.

Matkan hinta 259€/henk. + viisumi 65 €/henk. sisältää seuraavat palvelut:

- bussimatkat Vistamatkojen hyvin varustetulla bussilla
- majoitus Johanneksessa hotellit Lokissa H2 huoneissa
- aamiaiset x 2 ja päivälliset x 2
- viisumin, Viisumikeskuksen palvelumaksun, Fennian matkustajavakuutuksen sekä rekisteröintiveron Venäjän valtiolle, sekä toimiston viisumin täyttökustannuksen
- matkaemännän/Liisa Katajainen ja Vistamatkojen kuljettajan palvelut

Lisämaksusta:

H1 lisämaksu 30 €/yö ja mahdolliset taksi-kuljetukset.

Jos et varaa matkaa huonetoverin kanssa yhdessä, varaudu maksamaan H1-lisä.

Venekuljetukset pyritään järjestämään samoilla veneillä kuin aikaisempinakin vuosina. Venekuljetuksen hinta maksetaan bussissa menomatalla. Venekuljetuksen hinta ei sisälly perushintaan.

Vastuullinen matkanjärjestäjä
matkatoimisto Vistamatkat Oy.

Muita yksityiskohtia:

Varausmaksu 100 €/henk ilmoittautumisen jälkeen sopimuksen mukaan. Loppumaksu 159 €/henk. + 65 €/henk. viisumi 22.4. mennessä. Viisumia varten passitiedot myös 22.4. mennessä.

Esitätetty viisumianomuslomake ohjeineen lähetetään matkustajalle varausmaksun jälkeen.

Viisumia varten tarvitaan:

- hyvätasoinen, mustavalkoinen passikopio kuvasivuaukeamasta
- 1 kpl passikuva
- esitätetty viisumianomuslomake täydennettynä, palautus 22.4. mennessä

HUOM. Matkalle tarvitaan passi, jonka pitää olla voimassa 6 kk matkan jälkeen.

Varaukset Liisa Katajainen puh 040-7410 425 tai vastuulliselta matkatoimisto Vistamatkoilta puh. 02-4775 600.

MATKATOIMISTO
VISTAMATKAT
PAIMIO, VISTANTIE 24, PUH. 477 5600, FAX. 477 5614

Lukijapalautetta

Vanhoista hautakivistä

Joulukuun Johannekselaisessa oli artikkeli vanhoista hautakivistä. Jaakko ja Maria Konton pojanpoika Ahti Kontto lähetti kuvan Johanneksen kirkon-raunioilta löytämästään Antti Hiiren hautakivestä. Ahti kirjoitti luulleensa kiveä isoäitinsä isän Antti Matinpoika Hiiren hautakiveksi, mutta tiedot eivät täsmänneet. Kuka oli tämä Antti Hiiri, jonka hautakiven ehkä muutkin lukijat muistavat nähneensä?

Kivestä erottuu heikosti Antin perässä nimi **Mikonpoika**. Haudattujen luettelosta löytyy vain yksi **Antti Mikonpoika Hiiri**: 40-vuotias talollisen poika, joka kuoli 17.5.1885 Kaijalassa. Hänen vanhempansa olivat lampuoti **Mikko Mikonpoika Hiiri** (1805-1879) ja **Kristiina Tahvontytär Kesäläinen** (1810-1890). Antin sisarukset, kaksi **Gabrielia**, **Tahvo** ja **Matti** olivat kuolleet nuorina ja naimattomina. **Antti Hiiri** ja **Helena Aatamintytär Kesäläinen** (1852-1897) Kolmikesälästä vihittiin avioliittoon 19.12.1875. Heidän ainoa lapsensa, **Otto**, syntyi elokuussa 1877 ja kuoli huhtikuussa 1887. Näin Mikko Mikonpoika Hiiren sukuhaara sammui. Antti Hiiren leski Helena vihittiin toiseen avioliittoon v. 1896 työmies,

leski **Rietu (Fredrik Aleksander) Juhonpoika Luukkosen** (1860-1917) kanssa. Rietun ensimmäinen vaimo oli **Liisa Tahvontytär (Elisabeth Staffansdr) Loikas**, jonka kanssa hän sai viisi lasta. Helenan ja Rietun liitto oli lapseton.

Antti Hiiren hautakiven alaosassa on tekstiä, josta on vaikea saada selvää, mutta se ei näytä tavanomaiselta muistovärsylltä. Kiven arvoitus selviää 15.4.1886 ilmestyneestä Ilmarisesta:

”Kunnioitus-hautapatsas. Äskettäin lähetti Pietariin Suom. höyryweneyhtiön perustaja ja johtaja paroni von Haartman granitikiwestä hakatun ja kullatuilla kirjaimilla varustetun hautapatsaan P. Johanneksen kirkkomaalle höyryweneen johtajan Antti Hiiren haudalle. Antti Hiiri oli yhtiön perustamisesta alkaen ollut sen höyryweneitten johtajana ja saawuttanut siinä toimessa yhtiön asioita walwo-
wan hra paroni von Haartmanin luottamuksen siihen määrään että hän kaikissa liikettä koskewissa seikoissa aina kysyi Hiiren mietettä. – Antti Hiiri kuoli joku aika sitte parhaassa miehuuden iässä Johanneksen pitäjän Kaijalan kylässä.”

– Antti oli, ei vain talollisen poika, vaan myös johtavassa asemassa ollut ja arvostettu laivayhtiön työntekijä!

Samassa Ilmarisen numerossa kerrotaan vielä, että ”Suomal. höyryveneyhtiö Pietarissa oli tänä keväänä raueta sikseensä. Pietarin kaupungin hallitus ei tah-
tonut enää suostua yhtiöltä tähän asti saamaansa 28 tuhannen ruplan vuotuiseseen arentimaksuun ja yhtiön isäntä hra von Haartman tarjosikin nyt ainoastaan 15 tuh. ruplaa. Vaan kun mitään muita yhtiötä ei ollut olemassa joka olisi voinut ottaa tämän liikkeen kannattaaksensa jota mainittu suomalainen yhtiö jo on toistakym-
mentä vuotta välittänyt Nevalla, kanavissa, kuin lähi saarissakin, täytyi ”upravin”
taipua vihdoin anomaan mainittua yhtiötä liikettä välittämään eteenkinpäin. Ja kun asiasta tingittiin, syntyi sopimus 22 tuh. ruplan vuotuisesta arentimaksus-
ta. Mainitun yhtiön sopimuksesta ovat pietarilaiset sanomalehdet mielissään.”

– Marjatta Haltia –

Fridolf Rafael von Haartman

Fridolf Rafael von Haartman (1839 Helsinki –1902 Pietari) oli suomalainen liikemies ja valtioneuvos. Hänet tunnetaan ennen kaikkea makuuvaunuliikenteen aloittajana Suomessa.

Von Haartman palveli ensin upseerina ja toimi muun muassa Suomen kenraalikuvernöörin adjutanttina. Erottuaan armeijasta majurin arvoisena von Haartman toimi tullipäällikkönä Pietarissa ja vuosina 1879–1887 hän oli Suomen asiain komitean palveluksessa. Hän sai valtioneuvoksen arvon 1897.

Vuonna 1873 von Haartman perusti Pietarin Suomalaisen Höyryveneyhtiön, joka liikennöi Neva-joella. Yhtiöllä oli vuonna 1897 käytössä 76 alusta. Von Haartmanin yhtiö rakensi myös talviaikaan Neva-joen jään yli kulkevia tilapäisiä sähköraitiotielinjoja. Von Haartman harjoitti laivaliikennettä Pietarin seudun ohella Nizni Novgorodissa ja Sevastopolissa Krimillä. Hän omisti myös konepajan ja kaikkiaan hänen yhtiöidensä palveluksessa oli noin 1 000 työntekijää.

Helmikuussa 1876 von Haartman ehdotti kirjeessään Suomen valtionrauteiden johtajalle yöjunaliikenteen aloittamista eräiden Suomen kaupunkien ja Pietarin välillä. Hän anoi lupaa myös makuuvaunuliikenteen aloittamiseksi Suomen rautateillä. Ensimmäiset yöjunat alkoivatkin liikennöidä Helsinki–Pietari-välillä 1. kesäkuuta 1876 alkaen. Von Haartman jatkoi makuuvaunuliikennettä Pietarin ja Helsingin välillä vuoteen 1898 saakka, jolloin Suomen valtiorautatiet aloitti oman makuuvaunuliikenteen telivaunuilla. Von Haartman myi vaununsa 1899 valtionrautateille, joka muutti ne ensimmäisen luokan päivävaunuiksi.

Fridolf Haartmanin kaksoisveli oli maanviljelysneuvos **Michael von Haartman** (1839–1907), Tuorlan kartanon omistaja, metsänhoitaja

Michael von Haartman aloitti uransa isänsä ja setänsä jäljillä senaatissa ja eteni viroissa, mutta siirtyi varsin pian maanviljelyn ja siihen läheisesti liittyvän liiketoiminnan pariin. Hänellä oli Piikkiössä Tuorlan kartanossa mylly, meijeri ja säilyketehdas, joissa hän kokeili 1800-luvun lopulla teknisiä uutuuksia ja etsiskeli sopivia tuotteita sekä hyviä markkinointikeinoja. Von Haartman käytti runsaasti sanomalehtimainontaa, ja ilmoitukset olivat huolella suunniteltuja. Hän perusti 1885 Tuorlaan myös maatalouskoulun.

Johannekselaiset merellisissä tunnelmissa

**Johannes-Seuran perinteinen talviristeily: Turku – Tukhoma – Turku
Baltic Princess sunnuntai 7.2.– maanantai 8.2.2016**

Erityistä risteilyteemaa ei ollut. Menomatkalle varatussa kokoustilassa yhteinen kaksituntinen sujui rupattelun, muistelun ja läsnäolijoiden esittelyn merkeissä. Monenlaista elämäntarinaakin saatiin kuulla. Mukana oli johannekselaisten ja johannesjuuristen lisäksi muunheimioisia. Elämäntovereita oli tarttunut vuosien varrella mukaan vaikkapa Turun torilta...

Matkanjohtajina jo 19. kertaa toimivat **Raija Kärpijoki** ja **Yrjö Ahjosaari** johdattelivat puhetta ja kertoivat myös omista taustoistaan ja kokemuksistaan.

Sukupolvenvaihdosta oli ilmassa, sillä Johannes-Seuran hallituksessa toimivat **Sari Auvainen** ja **Pekka Teräväinen** astunevat remmiin ensi vuonna. Sari on ammatiltaan floristi, mutta kaivinkonekin kuulemma tottelee naisen ohjausta. Pekka Teräväisen juuret ovat Karhulassa. Hänen työelämänsä liittyivät Merimiesunionin tehtävät sekä ruotsinlaivojen baarimestarin ja hovimestarin työ. Viimeinen pesti oli Silja Europassa.

Esittelykierroksella kuultiin kun-kin tausta ja side Johannekseen. Kotiseutumatkojen vaiheita ja komelluksia muisteltiin. Johanneksen hautausmaan hoidosta ja muistomerkkien pystyttämisestä kertoi **Raimo Hovi**. Ensimmäisellä käyntikerralla paikalla oli täysi metsä. Kirkon kulmakivet kyllä löytyivät. Kaivurilla paikalleen asetettiin **Nobelin** suvun hautakivi sekä risti **Starckjohannin** lahjoittamasta teräsputkesta.

Boris Tsistikovilta toi terveisiä **Antero Lenkkeri**, joka kertoi olevansa lähes viikoittain tämän kanssa tekemisissä. Borikselle ei hänen omien sanojensa mukaan tuota ongelmia auttaa suomalaisia erilaissa kysymyksissä – jopa vaimoehdokas olisi ollut löydettyvissä Yrjölle 15 minuutissa.

Raija Kärpijoki muisteli Pietarin lähetystyöön suuntautunutta matkaansa arvovaltaisessa seurassa. Se tehtiin **Kauko Hörkön** puheenjohtajakaudella, ja mukana olivat mm. maaherra **Työläjärv**i ja **Virolaisen** pariskunta. Pietarissa maaherra **Beljakovin** vastaanotolla pidettiin puheita, mutta tilaisuus kuivui kokoon isännän poistuttua paikalta.

Ensimmäistä kertaa risteilyllä olivat porilaiset siskokset **Eira Laiho** ja **Pirjo Kärkkäinen**. Heidän vanhempiensa taustalta löytyvät Lippolan ja Koskijärven kylät ja asettuminen Kolmikesälään. Eira toimii Porin Karjalaseuran hallituksessa. Myös Johannesjuhilla käynti on kuulunut hänen kesäohjelmaansa. Lisäksi hän toimii **Simo Hörkön** sukuyhdistyksen puheenjohtajana. Pirjo on toiminut vähemmän karjalaispiireissä mutta kokee yhteyttä karjalaisiin juuriinsa. Molempien identiteetti on karjalainen vaikka samalla myös satakuntalainen.

Onnettarena arvonnassa toimi **Taru Johansson**, ja risteilyliput ja pehmolelut saivat onnelliset omistajat.

Bonusena risteilyyn kuului hyvä ruoka: meriaamiainen ja -lounas runsaine noutopöytineen. Keskustelua jatkettiin ruokapöytien ääressä. Laivan myymälöistä hankittiin meikki-, vaate- tai juomatäydennystä kotiin vietäväksi tai tuliaisiksi. Artistit **Johanna Debreczeni** ja **Jouni Keronen** saivat tanssinhaluiset parketille. Silja Linen mainoslause piti paikkansa: vietimme rentouttavia hetkiä talviristeilyllä.

– Kaija Sipilä –

Matkanjohtajat Raija Kärpijoki ja Yrjö Ahjosaari sekä manttelinperijät Sari Auvainen ja Pekka Teräväinen.

Kokoustilan tunnelmaa. Taina Ruuskanen, Eira Laiho ja Pirjo Kärkkäinen eturivissä.

Pääsiäinen

Pääsiäinen kiva on.
Iloa se antaa vain.
Mitä mä teen
- mitä mä teen?
Syönkö suklaamunia vain,
teenkö mä muuta?
Teenkö mä muuta?
Katselen pääsiäistipuja vain!
Montako niitä?
- Montako niitä?
Olisikohan kymmenen vain!
- kyllä kai!

- Marianne -
Johannekselainen 3/1996

Hörkön sukuseuran

& Simo Hörkön sukuyhdistyksen

OHJELMALLINEN

PIKNIK-RISTEILY 15.5.2016

Aiheena sukututkimus. Esitellään molempien seurojen eri sukuhaarojen sukupuita ja yhteyksiä. Keskustelua ja vapaata yhdessäoloa.

Matkalippujen jako terminaalisia klo 8.15; laiva **Viking Amorella** lähtee Turun Linnansatamasta klo 8.45.

Menomatalla käytössä on kokoushuone viideksi tunniksi (kahvitarjoilu).

Vaihto Maarianhaminassa klo 14.10 **Viking Graceen**, jossa buffet-päivällinen ruokajuomineen. Paluumatkalla 1 hytti tavaroiden säilyttämistä varten. Paluu Turkuun 19.50. Hinta 45 euroa/henkilö.

Ilmoittautuminen 31.3.2016 mennessä joko kaijasip@gmail.com / 040-8466305 tai soilemarja@gmail.com / 050-3427600 ja maksamalla 45 euroa Hörkön sukuseuran tilille FI71 5319 04401379 87.

Viesti-kohtaan matkallelähtijöiden nimi ja syntymävuosi sekä puhelinnumero.

Anton Abrahaminpoja talo Haltiansaares

Terveys kaikil! Mie ko oon katselt noit vanhoi kuvvii Karjalast, nii miul on tult mielee yks oma huoli, tai onkelmaks ko hyö sitä nykyää sannoot. Täst mie jo kirjutin tuoho issoo Karjala-lehteekii, mis on se Vanhat kuvat kertovat-palsta.

Miul ko ei oo yhtää kuvvaa siit oikiast äijävaari Anton Abrahaminpoja talost siel Haltiansaares. Äijä-Armus, hää ko ol erinomase tarkka ja taitava piirtäjä, hää viel vanhoil päivillää aja kuluks piirs sekä pohjakuvat jot julkisivut, et mie kyl tiian aika tarkkaa millane se talo ol.

Mut oisko jollai oikiaa valokuvvaa siit talost tai pihapiirist? Höije kutsumanimi ol aholaiset, se ehkä tul siit ko tontti ol kai reunimmaine siel alkavan metsä tai aho vieres.

Mie jos saisn tällasii kuvvii lainaks, nii ottasin kopiot ja lainaaja sais kuvasa takasii iha hyväs kunnos. Mie maksasin postikulutkii, ko vaa kuvvii saisn.

Miut tavottaa puhelimitä 0400 216795 tai sähköpostil pekka.haltia@welho.com.

- Pekka Armaksepoika Haltia -

Uuraalaiset ry:n Vuosikokous lauantaina 12.3.2016 kello 13.00 Karjalatalon Wärtsilä-salissa (3.kerros). Kahvitarjoilu.

Kokouksessa käsitellään sääntömääräiset asiat sekä yhdistyksen hallituksen esitys

Uuraalaiset ry:n toiminnan päättämisestä.

Tervetuloa!

Uuraalaiset ry:n hallitus

Littoisten Karjalaiset ry

Kevätkokous sunnuntaina 13.3.2016 klo.13.00 Ritva ja Seppo Santasella Paaskalliontie 3 a 2 Rusko.

Kokouksen jälkeen vietämme tupailtaa.

Karhulalaiset

Tervetuloa keväiseen haastelutuokioon Liedon kunnantalolle palmusunnuntaina 20.3. klo 15.

Kaislahden koulupiiri kokoontuu lauantaina 12.3.2016 klo 12:00 Littoisten monitoimitalolla, huoneet 1 ja 2.

- Suunnitellaan tulevaisuuttamme - Riittäkö meitä kaislahtelaisia? - Mahdollinen kotiseutumatka
- Juodaan pullakahvit ja haastellaan Kaikki mukaan, myös muut!

t: Kylätoimikunta

Päätilän koulupiiriläiset

KEVÄTTAPAAMINEN

La 16.4.2016 klo 13.00 Littoisten monitoimitalolla
Haastellaa, laulellaa ja kohviikii saahaa.
Pien paketti mukkaa.

Tervetulloo Littoisii

Johtokunta

Vahtola-Rokkala-Riionsaari kevättapaaminen lauantaina 12.3. klo 13 Johannes-Seuran toimistolla Myllytie 1, Piikkiö

Teemana ovat häviämässä olevat murre sanat. Kerätään niitä talteen ennen kuin katoavat kokonaan. Eri kylissä on voinut olla eri nimitykset esim. työkaluille, ruuille ym. Mietitäänpä! Ohjelmassa myös arpajaiset sekä kohvit vatruskoihe kera.

Tervetuloa!

Ohjeita Karjalan Liiton ansiomerkkien hakua varten

Johannes-Seura on perinteisesti jakanut Karjalan Liiton hopeisia ja pronssisia ansiomerkkejä seuratyössä ansioituneille. Jako suoritetaan kesän Johannesjuhilla.

Kaikki johannekselaiset voivat tehdä ehdotuksia siitä, kenelle merkkejä haetaan. Ehdotukset osoitetaan seuran johtokunnalle ja toimitetaan kirjallisina maaliskuun loppuun mennessä seuran toimistoon Piikkiöön. Ehdotusten tulee olla kahden henkilön allekirjoittamia.

Seuran toimistossa on esitystä varten saatavana lomakkeita. Esitys voi olla vapaamuotoinenkin, kunhan siinä ovat seuraavat tiedot:

- Ehdotetun henkilön täydellinen nimi (myös entinen), syntymäaika ja -paikka
- Nykyinen asuinpaikka
- Hopeista merkkiä haettaessa selvitys siitä, milloin henkilö on saanut pronssisen merkin
- Toiminta karjalaisseuroissa tai -järjestöissä (kesto mainittava)
- Muu toiminta siirtoväen ja karjalaisten hyväksi
- Ehdotuksen tekijöiden nimet, osoitteet ja yhteystiedot.

Johtokunta tekee päätöksen ansiomerkkien saajista huhtikuussa, minkä jälkeen hakemukset toimitetaan Karjalan Liittoon. Ansiomerkkien saajille lähetetään henkilökohtaiset kutsut jakotilaisuuteen.

Ansiomerkkien myöntämisessä noudatetaan tasapuolisuutta ja kohtuutta. Periaatteena on, että ansiomerkkejä jaetaan yksi porras kerrallaan aloittaen pronssimerkistä. Johtokunnan jäseniltä voi tarvittaessa pyytää lisätietoja esimerkiksi aikaisemmin jaetuista ansiomerkeistä.

Autokorjaamo Testipiste oy

Hallimestarinkatu 22
20780 KAARINA

Puh. (02) 243 5585

Faksi (02) 243 5100

Gsm (0400) 824 767

markku.hiiri@testipiste.fi

Johannekselainen

Johannekselainen ilmestyy n. 10 kertaa vuodessa

Kustantaja ja julkaisija:

Johannes-Seura ry

Toimisto:

Myllytie 1 (Kirkonkulma) 21500 Piikkiö, puh. 02-4795 118

Avoinna: keskiviikkoisin klo 12-17 ja kuukauden ensimmäisenä

ja kolmantena arkilauantaina klo 10-15. (ks. sivu 2)

www.johannes.fi

sähköposti: Johannesseura@elisanet.fi

Päätoimittaja:

Hannu Rastas, Saksantie 89, 21500 Piikkiö

Puh: 050-3541 363

Sähköposti: hannu.rastas@dlc.fi

Lehtitoimikunta:

Marjatta Haltia, Liisa Katajainen, Sari Scimone,

Kaija Sipilä ja päätoimittaja.

Lehden toimittajia:

Kaikki lukijamme, johannekselaiset ja heidän ystävänsä.

Ilmoitushinnat: 0,55 €/palstamm (perusteena 4-palstainen sivu, palstan maksimileveys 70 mm).

Säännöllisistä jatkuvista ilmoituksista alennus.

Kuolinilmoitukset: *Leveä palsta (Kapea palsta)*

- korkeus enintään 8 cm = 65 € (40 €)

- korkeus enintään 10 cm = 85 € (50 €)

- korkeus enintään 12 cm = 100 € (60 €)

Kiitosilmoitukset: 5 €.

Tilaushinnat vuonna 2016:

Vuosikerta 30 € Suomi ja Ruotsi, muut maat 35 €.

Piikkiön Osuuspankki FI54 4714 1020 0595 46.

Toimituksellinen aineisto:

Lukijoiden kirjoituksia ja kuva-aineistoa otetaan muokattavaksi julkaisemista varten tai julkaistavaksi sellaisenaan.

Vastuu ja päätökset julkaisemisesta ovat toimituksen. Julkaisemisen jälkeen alkuperäiset kuvat palautetaan, muu aineisto pyydetään.

Vastuu ilmoituksista:

Puhelimitse annettuihin ilmoituksiin sattuneista virheistä lehti ei vastaa. Ilmoituksen poisjäämisestä tai muusta julkaisemisesta sattuneesta virheestä lehden vastuu rajoittuu enimmillään ilmoituksesta maksetun hinnan palauttamiseen.

Taitto: Esa Haltia

Sata-Pirkan Painotalo Oy